

Koevoet

Vierde jaargang nr. 19, februari 2005

Vernieuwende levende initiatieven

Het is moeilijk te achterhalen waarom sommige mensen besluiten geen koe meer te willen adopteren. Ik krijg wel eens onverwacht machtigingen terug, mensen die willen snoeien in hun budget, mensen die er genoeg van hebben, mensen die wat anders willen. . . of mensen die verhuizen en dan spoorloos blijken. Ook het tegenovergestelde komt voor. Soms krijg ik een hele stapel adoptieformulieren tegelijk over de post. Enthousiaste mensen met eigentijdse wensen. 'Een Nederlandse koe, graag zo'n zwart-witte'. Een boerderij 'waar wat gebeurt'. Een boerderij 'waar je ook wat kan kopen'. Een boerderij 'waar je de koeien kan aaien'. 'Voor mijn collega, die op wereldreis gaat, mag de Koevoet dan per e-mail? Dan heeft ze nieuws uit Nederland'. Of: waar je kan meehelpen. . . zie de bijdrage 'Een grote dot slagroom' verderop in deze Koevoet. In 2005 gaat het wat ons betreft om het versterken van de burgerparticipatie in de Nederlandse landbouw.

Adopteer een Koe gaat dóór in 2005. . . met het creëren van een vlechtwerk van vernieuwende levende initiatieven. Een van die initiatieven is een 1-jarig project om basisschoolkinderen uit de provincie Utrecht met het platteland in aanraking te brengen. Ook daarover leest u verder meer.

Een ander is het verbreden van onze Koevoet tot een nieuwsbrief die een breekijzer biedt voor de overgang naar duurzame landbouw en plattelandsontwikkeling en een associatieve economie. Ons lezerspubliek zal worden uitgebreid met 2 a 3000 burgers in 'Lokale Boer Consumens Verbanden', een burgerparticipatieproject in de landbouw in de provincies Gelderland en Overijssel.

Onze kern blijft: Verbinden en Verduurzamen. . . maar steeds op net iets andere wijze. Creatief, levend, verdiepend, inspirerend. Wij wensen ook u een vernieuwend 2005 toe.

Karina Hoed

Colofon

De Koevoet is een uitgave van "Adopteer een Koe", een initiatief van de stichting Milieubewustzijn. De actie telt intussen zeventig deelnemende boeren en ruim 2000 adoptievrienden.

Coördinator: Karina Hoed - Redactie: Johan Tesselaar

Noordereinde 56
1243 JJ 's-Graveland
Tel.: 035-6559359
Fax: 035-6559360
E-mail: info@adopteereenkoe.nl
Websites:
www.adopteereenkoe.nl
www.milieubewustzijn.nl

Adopteer een biologische koe

(... maar alleen voor kinderen...)

Veertig jaar geleden hadden we allemaal nog wel een lijntje met het platteland. We woonden er (de verstedelijking was nog niet zo intens) of we hadden familie, vrienden of kennissen in het boerenbedrijf. Maar terwijl afstanden tegenwoordig eigenlijk niet meer bestaan, is de afstand tussen boeren en burgers helaas alleen maar groter geworden.

Veel kinderen, bijvoorbeeld, weten nauwelijks nog wat een boerderij inhoudt. En als ze al weten dat melk van de koe komt, denken ze vaak dat het met een temperatuur van 2 á 3 graden uit de uier komt...

Om de relatie tussen stad en platteland onder de aandacht van kinderen te brengen, moet je ze al op jonge leeftijd in aanraking brengen met het leven op platteland. Vooral op scholen in de steden is dat belangrijk.

Om die kennismaking met het platteland waar te maken, is in de provincie Utrecht de actie *Adopteer een biologische Koe* opgezet. Daarin worden alle basisscholen in de provincie benaderd om een biologische koe te adopteren. Klassen die een koe adopteren, krijgen de mogelijkheid een bezoek te brengen aan een biologische boerderij. En met het bijbehorende lesmateriaal maken de kinderen kennis met de biologische landbouw.

Want betere kennis en bewustwording zorgen voor een breder draagvlak voor biologische producten. En op de duur voor een grotere afzet – iets wat deze bedrijfstak heel goed kan gebruiken. Wat dit betreft haakt de actie mooi in op het biologische schoolmelk-project, dat sinds het voorjaar van 2004 loopt.

Momenteel worden alle basisscholen in de provincie benaderd. Dat gebeurt door de Eemlandhoeve, die het initiatief voor deze actie nam en haar samen met de stichting LaMi uitvoert.

De actie staat overigens los van het *Adopteer een Koe* dat de lezers van de Koevoet vertrouwd is. Wel zijn er vijf van onze boeren die ook aan dit Utrechtse initiatief meedoen.

Op de resultaten komen we in de Koevoet zeker terug.

De Stichting LaMi is een Utrechts initiatief, dat streeft naar milieuvriendelijke bedrijfsvoering in de land- en tuinbouw, met oog voor de economische en sociale draagkracht van boeren. Ze heeft ruim veertig acties lopen.

In het bestuur zitten afgevaardigden van de provincie, de GLTO Utrecht en het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. (Zie www.lami.nl)

De Eemlandhoeve is een biologische veehouderij annex kenniscentrum op het gebied van onderwijsontwikkeling en educatieve projecten. Ze heeft veel kennis opgedaan in het uitdragen van kennis over biologische landbouw.

De AEK-vlag in top

Acties als Adopteer een Koe moet je voortdurend in de belangstelling zien te houden. Behalve via de Koevoet doen we dat door van tijd tot tijd kranten en tijdschriften te benaderen. En ook onze adoptievrienden kunnen helpen: mond-tot-mondreclame kost weinig en kan soms mooie resultaten opleveren.

Een nieuw middel in de 'strijd om het voortbestaan' is de vlag die we hebben laten maken. Bij alle deelnemende boeren hangt er intussen een te wapperen.

We hebben ook een nieuwe folder laten maken - naar een ontwerp van Rianne van Duin (dochter van onze directeur, dus tegen een vriendenprijs...)

We hebben de folders intussen op ruime schaal verspreid onder de adoptieboeren.

Mocht u er 'n paar willen hebben - want natuúrlijk wilt u reclame maken! - stuur ons dan een e-mailtje met uw adres en we doen ze op de post. (U kunt natuurlijk opbellen, maar omdat we bij de stichting met part timers werken, wordt de telefoon niet altijd door een 'levende ziel' opgenomen.)

In de folder staan alle bijzonderheden van de actie, plus de plaatsen waar alle deelnemende boeren te vinden zijn.

Bijna alle boeren, want tot onze spijt zijn er enkele plaatsen weggevallen - we werken aan een herdruk.

Kort nieuws

"De keuringsdienst van waren meldde me tijdens een controle van mijn vleeswinkel dat ik op ieder etiket moet aangeven in welk land de koe is geboren, in welk land afgemest, bij welke slachterij geslacht, en bij welke slagerij uitgebeend. Dit alles met het oog op het geslepe met vee en vlees door Europa. Tja, en dat was nou net waarom adopteer een koe er is, en wij alleen vlees willen verkopen van koeien die op onze eigen boerderij zijn geboren en getogen..."

Tineke van den Berg

Een bijzondere adoptievriend

We komen net terug uit Amsterdam, waar onze goede vriend Piet van Yperen in het ziekenhuis ligt, in coma! We schrokken ons rot toen we dat van zijn vrouw hoorden. Vooral omdat het erg onze-ker is welke kant het opgaat. Dan sta automatisch even stil bij allerlei herinneringen van de afgelopen jaren. We kennen Piet nu ruim drie jaar. Hij adopteert, samen met zijn vrouw, onze koeien Mieke en Nellie 23 via "Adopteer een koe".

Bij ons zijn bijna alle koeien en kalfjes geadopteerd door burgers. Wij nodigen de adoptievrienden 4 keer per jaar uit op de boerderij, dan kunnen ze "hun" koe bezoeken. Ze fungeren als een spiegel voor het bedrijf. Piet is hierin een bijzondere vriend geworden. Hij had in het begin al eens aangeboden om een dagje te helpen op de boerderij, toen hij het als gepensioneerde wat rustiger aan ging doen. Want Piet is, zoals hij zelf zegt, liever nuttig buiten bezig dan dat hij gaat wandelen. En zo was hij hier bijna elke week wel een dag te vinden. Hij helpt ons met het opstrooien van de koeienboxen en het schoonmaken van de roosters waarbij hij af en toe een aai aan Mieke of Agnes 33 geeft. Maar ook stekels trekken, knotwilgen snoeien en in de tuin werken doet hij graag. Buiten het feit dat het fijn is dat hij ons met deze klussen helpt, zijn de gesprekken aan de keukentafel zeker zo belangrijk. We hebben regelmatig goede discussies over het landbouwbeleid of over milieuvriendelijk produceren en consumeren. Altijd als hij komt, heeft hij een mapje met krantenartikelen voor ons verzameld over landbouwbeleid, dierenwelzijn of over boeren in het algemeen. Maar ook voor allerlei ontwikkelingen in het bedrijf hebben we aan Piet een goed klankbord. Hij denkt altijd mee over de afzet van het vlees of de uitbreiding van de grond.

Juist nu beseffen we des te meer hoe waardevol iemand als Piet is, die met ons meedenkt en oprechte waardering heeft voor ons werk. Op dit moment overheerst de zorg over het herstel van Piet. Het zal ons veel waard zijn als we elkaar weer aan de keukentafel kunnen treffen want we zijn nog lang niet uitgepraat.

Koos en Monique van der Laan

Noot van de redactie

De hoop van Koos en Monique is helaas ijdel gebleken. Piet van Yperen heeft zijn ziekte niet kunnen overwinnen. Hij overleed op 13 december, pas 66 jaar oud.

Wij betuigen ons diep medeleven met zijn echtgenote en andere nabestaanden.

Juist nu is een van de vele ideeën die Piet opperde, sterker dan ooit gaan leven. Hij vroeg zich af of je als adoptievriend niet iets 'breder' kunt doen dan adopteren.

'Natuurlijk' schreef hij ons daarover, 'Adopteer een Koe is prachtige actie, maar volgens mij zijn er best mensen die wat méér willen doen, zeker als dat fiscaal aftrekbaar is. Hierbij denk

ik bovendien zelfs aan legaten e.d. Volgens mij zou zoiets te realiseren zijn door een stichting met een onafhankelijk bestuur en een ideëel doel.'

Ook wij, van StiM zoeken voortdurend naar verdieping en verbreding, in geld, geest of menskracht. De koe blijft een prachtige ingang maar van daaruit kan zoveel!

Maar of je voor nieuwe ideeën een nieuwe stichting op moet richten, betwijfelen wij. Dat is veel gedoe, en kost extra geld. Daarom zijn wij zelf erg voor onderbrengen waar dat kan. Bij AEK (via StiM) kan je voor 100% geormerkt geld geven (en daar zijn we best wel een beetje trots op...). Dat komt dan voor 100% bij 'het goeie doel' terecht, of dat nu bij 1 specifieke (eco-)boer is (voor zijn zonnepanelen, of voor een nieuwe hooischuur, of voor opvang van dementerende ouderen), of bij alle boeren die een experiment bij kalfjes bij de koe aangaan, of voor alle boeren die in het kader van natuurbeheer gaan 'vernatten', of stiertjes zelf afmesten (na een beter en langer leven dan nu), of bij 'dwarse' anti-oormerkboeren, of bovengronds-mest-uitrijdende boeren), dat kun je als geveer dan altijd aangeven!

Boeren (of vrienden van hun boer) mogen altijd een stukje in de Koevoet zetten met hun vernieuwende idee voor dat bedrijf, of die groepen van bedrijven, en daar kan vervolgens geld op binnenkomen, ook van andere vrienden, en dat kan dan ook altijd nog op de website geplaatst, of in de nieuwsbrief van Stim.

Als vriend doorstromen?

Doorstromen. Op de huizenmarkt is het een gewoon woord geworden, in het verkeer wordt het steeds lastiger, en ook bij Adopteer een koe gebruiken we dat woord af en toe.

Nu we ruim 3 jaar draaien, zijn er adoptievrienden die de halfjaarlijkse bezoeken aan hun koe niet meer zo belangrijk vinden. Het welzijn en het overleven van hun boer gaat hun veel meer aan het hart.

Een aantal van deze oude getrouwen is intussen 'doorge-stroomd'. Ze hebben hun koe doorgegeven aan andere adoptievrienden - waardoor de wachtlijst bij de boer is verkleind. En zelf zijn ze *vriend van de boerderij* geworden. Ze betalen nog steeds 45 euro per jaar, ze worden ook nog steeds twee keer per jaar uitgenodigd. Alleen: ze hebben geen 'eigen' koe meer. In plaats daarvan ontvangen ze elk jaar een waardebon ter waarde van € 30, die ze kunnen gebruiken om van hun boer producten te kopen.

Wilt u meer weten over die mogelijkheid? Uw eigen boer kan er alles over vertellen, maar ook op www.adopteereenkie.nl kunt u erover lezen.

Jacobskruiskruistocht

Zoals heel veel boeren, burgers en buitenlui zijn wij in actie gekomen tegen het Jacobskruiskruid. Tot dusver bestond die actie alleen uit het consequent uittrekken van de plant als we hem in het land tegenkwamen. Maar meer strijdvaardige lieden uit het dorp hebben een handtekeningenactie op touw gezet om de politiek te bewegen in actie te komen, en zo is het gekomen. De actieve paardenhouders zorgen voor de klinkende brieven en voor het leggen van de contacten, wij als boeren zorgen voor klagende praktijkvoorbeelden. En die zijn er genoeg te vinden, helaas.

Eén van de weilanden die we pachten is inmiddels onbruikbaar geworden. En dat terwijl we er voor gezorgd hebben dat er geen planten in de bloei kwamen. Deels is dat waarschijnlijk te wijten aan de 'inwaai' van rijp zaad uit andere gebieden, deels omdat maaien de plant uitnodigt een uitgebreid wortelstelsel te maken. In terreinen waar vorig jaar nog 1 plant per 100 m² stond, staan er nu 100 per m²!

De effecten van de briefschrijverij zijn geweldig. Inmiddels zijn, in onze buurt, alle zaadbronnen gemaaid en nog eens gemaaid en nog eens gemaaid. En daaruit blijkt ook het geweldige herstellingvermogen van de plant. Tien dagen na het maaien staat ze alweer in bloei. Het Nieuwsblad van het Noorden en De Volkskrant hebben aan dit Drentse probleem een artikel gewijd (inclusief foto's) en nu is het zaak de provincie zo ver te krijgen dat ze bestrijding van de plant verplicht stelt. Leden van Provinciale Staten zijn al op bezoek geweest, wethoudersbezoek is gepland. Hopelijk nemen alle grondeigenaren – gemeenten, provincies, boeren, particulieren en natuurlijk de natuurbeschermingsorganisaties – hun verantwoording en zorgen we er met zijn allen voor dat deze gele sluipmoordenaar zijn langste tijd in Nederland gehad heeft.

Jan Klijnjan en Henriëtte Sabel,
Nieuw Balinge

Dodelijke schoonheid

Het Jacobskruiskruid (*Senecio Jacobea*) is een onkruid dat zich razendsnel verspreidt door middel van pluizige zaadjes die door de wind kilometers ver worden meegevoerd. Een volwassen plant produceert 75.000 - 200.000 zaadjes. In het buitenland is hij al lang bekend en de schrik van iedere vee- en paardenhouder. De plant is zó gevaarlijk dat in veel landen zelfs een verdelingsplicht is ingesteld voor grondeigenaren die dit kruid op hun grond hebben staan. In Nederland kwam dit plantje tot voor kort niet op grote schaal voor, maar tegenwoordig vinden we hem in alle streken van ons land. . .

De meeste dieren mijden de plant, maar het wordt anders wanneer hij terecht komt in hooi- of kuilvoer; de dieren (varkens, koeien, paarden, schapen en geiten)herkennen de plant dan niet meer en eten hem gewoon op. Maar in tegenstelling tot de meeste andere giftige planten verliest Jacobskruiskruid zijn giftige werking niet na droging en blijft hij dus ook in hooi onverminderd zeer gevaarlijk. Het gif verspreidt zich door het hele hooi.

Zit er Jacobskruiskruid in het hooi, dan kan dat tot ziekteverschijnselen leiden die pas na enkele weken of maanden optreden en die uiteindelijk een langzame dood van de dieren veroorzaken. Het gif hoopt zich namelijk op in de lever en kan zelfs na jaren de dodelijke dosis bereiken.

Het sap van de planten is ook voor mensen gevaarlijk. Het kleeft aan de huid en kan met voedsel in het lichaam komen. Daar kan het de leverfunctie aantasten. Zelfs de nectar van de plant is giftig.

Het complete griezelvehaal over deze plant vindt u op www.kruiskruid.nl

Boerenparadijs?

Weer 'ns wat anders dan een boerderijdag: de familie Hoefnagel nodigde al haar adoptievrienden uit voor een nieuwjaarsborrel. Konden die meteen de hooiberg zien, die tot ontvangstruimte is verbouwd, en horen over de aanleg van het boerenpark (door de Hoefnagels het paradijs genoemd).

Wij van onze kant hopen dat het de familie dit jaar wat beter vergaat dan in 2004, toen hun voorraadschuur door brand verwoest werd.

Een grote dot slagroom

Toen ik afgelopen zomer naar mijn vakantiebestemming treinde, en alle koeien in de wei voorbij zag grazen, was er een koe(voet) die met mij mee reisde (editie nr. 17 van augustus 2004).

Het was een grote verrassing toen ik mijn eigen naam las in het artikel *‘n Dagje Ridderzuring steken*, ingezonden door Patricia van Putten. Nog meer werd mijn nieuwsgierigheid geprikkeld door de zin “. . . en ik vond het erg leuk om een andere adoptievriend beter te leren kennen en om eens te horen wat zijn motivatie was om een koe bij Koos en Monique te adopteren en hoe hij het tot nu toe had ervaren”.

Ja, wat was mijn motivatie? denk ik dan. Een aantal adoptievrienden heb ik dit al eens uitgelegd. Door dit artikel wil ik meer adoptievrienden en andere belangstellenden mijn motivatie en ervaring vertellen en delen.

Op de landelijke Boerderijdag voor adoptievrienden in september 2003 ben ik terechtgekomen op De Beekhoeve van Koos en Monique van der Laan in Kamerik. Gelijk werden de aanwezigen verzocht om getuige te zijn bij de onthulling van het EKO-bord aan de oprit van De Beekhoeve. Een feestelijke begin van die dag. Met een aantal adoptievrienden in gesprek rakend, werd ik al snel enthousiast over het adoptie-idee. Ik hield mezelf voor dat dit “Adopteer een Koe” een leukigheidje is dat te zijner tijd wel weer zou overgaan.

Vriendinnen van mij hebben een kip geadopteerd en zij krijgen iedere maand 6 verse eitjes. Zij vroegen dus aan mij of ik iedere maand een liter verse melk zou krijgen - of ga je dan je eigen koe opeten?

Nog enthousiaster werd ik enkele maanden later, toen ik voor het eerst mijn adoptiekoe zag. Bente is haar naam. Vanaf dat moment was er een wil in mij om Bente te zien opgroeien. Om dat te kunnen volgen, bedenk ik het volgende. Ik nodig mijzelf uit om bij Koos en Monique eens in de 2 maanden in overleg langs te komen om te helpen op hun boerderij. Gelijktijdig kan ik dan Bente zien.

En wat doe je als je langs komt? Je neemt iets mee, want je komt immers niet met lege handen. Ik neem bagage mee op mijn schouders van een week werken in het stadsverkeer als chauffeur groepsvervoer. De drukte en de hectiek van wonen in een Amsterdamse straat, 2-hoog met een beperkte horizon vanaf m'n Frans balkonnetje laat ik achter me.

Je begrijpt het al. Het is een verademing om op een boerderij te werken. Zo heb ik diverse keren geholpen met het snoeien van bomen in het geriefbosje. Het knotten van wilgen op een weiland-eilandje. De wilgentakken vielen als puzzelstukjes op hun plaats. Van de wilgentakken komen nieuwe knotwilgen, die ik als project “adopteer een knotwilg” zou willen promoten. Ideeetje? Een andere manier van helpen was met het voorbereiden en actief meedoen tijdens de landelijke boerderijdag op 3 april 2004. Ik leverde daarvoor een fysieke en mentale inspanning en ik kreeg daar een ontspanning voor terug die zo intens is dat ik daar in mijn dagelijkse werk op kan teren. Behalve dat Bente een aardig

koewaardig leven heeft, is het heerlijk in regen, kou en zon met vrienden gezamenlijk aan een beter en eerlijker leefmilieu voor mens en dier te werken. Oftewel één zijn met je omgeving en tevreden zijn met mijn welzijn op het moment dat ik op De Beekhoeve bezig ben. Om Koos en Monique te zien werken met hulp van familie, vrienden e.a. die om hen geven, en om het Nederlandse wei(wij)-gevoel. Dan ben ik zeer gelukkig en Koos en Monique blij.

En Bente, die groeit gestaag door, (hopelijk ook het aantal adoptievrienden) haar zie ik meestal pas na de arbeid. Niet als mosterd na de maaltijd. Nee - als een grote dot slagroom op een walnoot-ijsje.

Bente: bedankt daarvoor.

Martien Bakker
Amsterdam

Een veeboer wordt landbouwer

We hebben dit voorjaar voor het eerst wat aan “akkerbouw” gedaan. Staatsbosbeheer kwam (tamelijk laat) met 30 ha. nieuw in te zaaien land. Gewoon gras inzaaien had gekund, maar is dan erg duur – en SBB wilde de inzaaikosten niet betalen. Wat dan? Het grote boek van de Europese landbouwsubsidies én overleg met onze loonwerker bracht de oplossing. We zaaien erwten én gras én klaver. Het gewas moet dan gemaaid worden als de erwten nog zacht zijn en dan kunnen de koeien het prima eten. Bovendien krijgen we voor het telen van erwten Europese subsidie (hopen we). De erwten heeft Jan gezaaid met een geleende kunstmeststrooier (dat was nog eens iets apart voor een biologische boer!) de loonwerker heeft daarna de grond gespit en meteen ingezaaid met gras en klaver. Het werd een prima gewas. Het zit nu nog in een lange rijkuil op het land, we zijn benieuwd of de koeien het dadelijk ook lusten.

Begin dit jaar hebben we meegedaan aan een innovatieprijsvraag van de provincie Drenthe: Beter boeren in Drenthe. Samen met twee andere (gangbare) vleesveehouders. Ons project: “Drents Weidevlees” was één van de genomineerden en kreeg € 5000, - én financiële ondersteuning door de provincie. In de praktijk betekent dat veel vergaderen en er zelf (relatief) weinig mee opschieten. De bedoeling is dat de koeien die wij en de andere boerderijen niet in de huisverkoop kunnen verkopen via dat kanaal verkocht kunnen worden. Er is nu, na 1? jaar vergaderen, al één koe verkocht. Dus dat schiet erg op!!!

(Uit de nieuwsbrief van De Hooge Stoep, december 2004)

De Koningshoeve komt weer op stoom!

Zaterdag 22 januari was het open dag bij de Koningshoeve. Ik vond het heel erg leuk. Drie jaar geleden adopteerde ik een koe omdat ik het een geweldig plan vond. En het idee dat we dan op een echte boerderij naar koeien e.d. zouden kunnen gaan kijken met ons dochttertje, dat leek me ook leuk. Toen was ze net geboren. En nu was het zover: met z'n drieën naar de boerderij. Een prachtig bedrijf met heel aardige mensen.

We werden hartelijk ontvangen en ons kalf Vloraly (inmiddels de derde koe) werd voor ons opgespoord. Het was een schattig kalfje, zoals alle kalfjes trouwens! Het is een leuk idee dat Vloraly wel 10 of 12 jaar kan worden en hier gezellig rond kan stappen.

Het ziet er allemaal heel natuurlijk uit; koeien en kalveren gezellig door elkaar lopend en zelfs de stier liep rond, zijn oog/neus op de tochtige koe gericht.

Suzan (3jaar) vond de koeien prachtig, wel groot die koppen die door het hek staken maar ook leuk om ze hooi toe te werpen want dat aten ze gretig op. De hond was ook heel leuk. En als klap op de vuurpijl kon je op de hooiberg klimmen. Tot slot gingen we nog cake eten die je mocht versieren en wat drinken.

Het was een leuke kennismaking en in april gaan we weer. Het was echt zoals ik had gehoopt en ik vind het zelf ook mooi om te volgen zo'n bedrijf.

Ik wil mijn jaarlijkse bijdrage verhogen naar 60 euro per jaar, kan dat? Ik hoop dat nog veel meer mensen enthousiast worden, vooral ouders met kinderen kan ik het aanraden!

Hartelijke groeten en succes met de stichting,
Vera de Backker

Noot van de redactie:

Het op stoom komen, in de kop van dit stukje, heeft te maken met het beheer van De Koningshoeve. Vorig jaar werden Saskia en Gertjan van Tunen aangetrokken, en zij hebben ongelofelijk veel werk moeten steken in het op orde brengen van de zaken op de boerderij. Niet alleen was er al heel lang geen open dag gehouden, ook was er veel administratief en ander (adoptie)werk blijven liggen onder het bewind van de vorige beheerder. We zijn blij dat de boel weer op rolletjes gaat lopen: de Koningshoeve is immers een van de grotere boerdrijven in het project Adopteer een Koe! En wat die 60 euro betreft: geweldig!

De eerste 20 vrienden zijn binnen!

Enthousiasme straalt af op de buitenwereld. We kunnen geen andere verklaring vinden voor het feit dat de familie van der Horst (in De Hoef, bij Mijdrecht) in minder dan 'n jaar al 20 adoptievrienden heeft. Vorig jaar maart sloten ze zich aan bij Adopteer een Koe, en nu hebben al 19 mensen een koe geadopteerd, en één een stier, vertelt dochter Margrietha. 'Met het geld dat we van jullie ontvingen hebben we een koeienborstel aangeschaft. Het is natuurlijk wel een gek ding in de stal en daarom moeten de koeien er nog wel even aan wennen. Er zijn er die hem al gretig gebruiken, maar er is ook een aantal koeien die eerst de kat uit de boom kijken en er nog niets van wil weten. Zo zie je maar dat ook alle koeien allemaal verschillend zijn . . . net mensen !

Maar er is een probleem, er zijn dieren die niet bij de borstel kunnen komen, omdat ze nog te klein zijn of omdat ze in een andere afdeling van de stal zitten. Maar dat hebben wij al voor een deel opgelost. In de stal hangen inmiddels ook losse borstels waarmee de dieren met de hand geborsteld kunnen worden. En we hebben alle adoptievrienden opgeroepen om af en toe in de stal een paar koeien met de hand te komen borstelen . . .'

Noot van de redactie

Margrietha kwam in december bij ons langs met jonge kaasjes uit eigen kaasmakerij, die ze samen met een van haar eerste adoptievrienden speciaal voor ons en de vrijwilligers van Adopteer een Koe had gemaakt. Als Kerstcadeautje. Dank je wel, Margrietha!

Oormerk straks verleden tijd?

Het is wat nieuwsaarde betreft wat in het geweld der dingen blijven steken, maar veehouders en voorvechters van dierenrechten moeten een gat in de lucht zijn gesprongen toen de Amsterdamse politierechter de weg vrijmaakte voor een oormerkvrije registratie van het dierenbestand. Dat scheelt 20 miljoen Nederlandse koeien, varkens, schapen en geiten in de toekomst een hoop irritatie, ontstekingen en uitgescheurde oren vanwege die belachelijke gele flappen.

De rechter oordeelde in de zaak tegen de Familie Bofkont, (een hobbydierenfamilie bestaand uit zeven varkentjes, twee schapen en twee koeien waarvan eigenares Dafne Westerhof voor de rechter was gesleept omdat ze weigerde haar dieren te oormerken), dat die lappen plastic niet meer van deze tijd zijn en dat identificatie en registratie van dieren ook mogelijk moet zijn met de meest diervriendelijke methode die op enig moment voorhanden is. In de praktijk komt dat neer op het inbrengen van een elektronische chip, een methode die bij honden, katten en paarden wél is toegestaan.

Met de uitspraak is oormerken nog niet voltooid verleden tijd, want daarvoor moet eerst de Regeling Identificatie en Registratie van Dieren op de helling en bovendien heeft het Openbaar Ministerie beroep aangetekend. Maar het eind zou wel 's in zicht kunnen zijn.

SP-kamerlid Krista van Velzen heeft minister Veerman van Landbouw al tot enige spoed gemaand.

(Bron: nieuwsbrief de nieuwe omroep)

Bekroond ondernemer

De Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (ZLTO) heeft onze adoptieboeren Jan en Ellie Saarloos tot "Ondernemer van het jaar" gekozen in de regio West-Brabant.

Zelf hadden ze nooit gedacht voor die titel in aanmerking te komen, maar collega-ondernemers denken er blijkbaar anders over. De prijs – een prachtige bos bloemen én een cheque van 1.000 euro – werd op 11 november vorig jaar uitgereikt.

'Ze hebben ons voorgedragen en na een eerste selectie is een commissie op 4 bedrijven gaan kijken en vooral praten over de manier van ondernemen', vertellen Jan en Ellie.

'Ze hebben ons gekozen, omdat we ondanks alle beperkingen die het boeren midden in een Nationaal Park (de Biesbosch – red.) meebrengt, mogelijkheden creëren om ons bedrijf draaiend te houden. Voor ons is het een stimulans om op de ingeslagen weg door te gaan. We gaan eraan werken om ook de komende jaren te bewijzen dat we de prijs ruimschoots verdienen.'

Naar aanleiding van de bekroning is er ook een reportage van het bedrijf gemaakt. De makers hebben prachtige natuuropnamen gecombineerd met interviews, en het is een echte promotiefilm geworden. 'Mensen die de film zien, begrijpen meteen waarom we tegen de stroom in blijven zwemmen om de Vischplaat te kunnen blijven wonen en boeren. Tijdens de opnames heb ik trouwens wel even mijn adem ingehouden. Onze stier Arie kwam steeds dichterbij de cameraman toegelopen. Op een gegeven moment stond hij zo dichtbij dat de lens besloeg door zijn adem. Maar gelukkig liep hij weg zonder schade aan te richten. Ja, je weet maar nooit, het is en blijft een stier.'

Open dagen in 2005

Voor zover op dit moment bij ons bekend is, worden in 2005 open dagen gehouden bij

Familie Kok (De Glind) - 5 maart open dag van 14 tot 16 uur
Adrianahoeve (familie Kool) 12 februari klusjesdag.
Iedereen is welkom (o.a. wilgen knotten)

De Adrianahoeve houdt op 26 juni de traditionele open dag
De Meijerij, Loenersloot (familie Kreuger) - 5 juni open dag
De Groene Geer, Nieuwland (familie Heikoop) - iedere zaterdag open dag

Cormeijhoeve, Slootdorp (familie Lont) - open dag op 16 april vanaf 10 uur

Ondernemers van het jaar - 2

Schapenhouders Rob Adriaans en Janti Riedeman uit Nuenen zijn gekozen tot agrarisch ondernemers van het jaar 2004. Ze kregen de prijs uitgereikt door olympisch en wereldkampioen wielrennen Leontien van Moorsel. Het Brabantse tweetal won ook de publieksprijs.

De schapenhouders werden door de jury verkozen boven de vier andere genomineerde bedrijven. Dat waren de gerbera's telende gebroeders Van Holstein uit De Lier, wormenkwekers Bernhard en Jean Mekelenkamp en Bas de Peuter uit Almkerk, Ton en Fieke Vullers uit Maria-Hoop (melkveehouders, embryotransplantatiestation) en Alice en Roelof Otten (droogbloemenkwekers) uit Geesbrug.

Rob en Janti konden hun geluk niet op in zaal Figi in Zeist, waar de verkiezing werd gehouden. Die werd dit jaar al voor de negende keer door het Agrarisch Dagblad georganiseerd. De bekendmaking zorgde voor uitzinnige taferelen onder de tientallen supporters van de twee schapenhouders. De jury noemde hen ambassadeurs voor de agrarische sector.

Het oordeel van de jury werd bevestigd door het publiek, dat met ruim twaalfhonderd stemmen zijn voorkeur uitsprak. De schapenhouders kregen daarmee 37 procent van de stemmen en bleven zo de concurrenten ruim voor.

Rob en Janti kregen de cheque uitgereikt door wielrenster Leontien van Moorsel.

Lakens gezocht

Wie van onze boeren heeft er Lakenvelders ter adoptie aan te bieden?

Veel aspirant adoptievrienden vragen ernaar. . .

Wij weten alleen dat Jan Wieringa ze heeft, maar zijn er nog meer boeren die ze bezitten of kent u iemand die ze heeft en ze wel ter adoptie wil aanbieden?

Als u ons kunt helpen, bel dan even met Karina Hoed:
035-6559359

Radio adopteert koe

We hebben adoptievrienden van diverse pluimage, en eind vorig jaar is daar een bijzondere bij gekomen: Radio Decibel.

Decibel richt zich op Helmond, De Kempen en het gebied rond Eindhoven. Een van de presentatoren is Joey Koeijvoets. Zijn roepnaam *Koe* heeft ongetwijfeld een rol gespeeld bij de keuze van het onderwerp. In een twee uur durende uitzending besteedde het station aandacht aan de Stichting Milieubewustzijn en aan Adopteer een koe. Onze directeur Anne Stijkel vertelde over het ontstaan en over de stand van zaken. En ook kwam boerin Marente Hupkes aan bod: zij vertelde over haar cursus Koeknuffelen.

Als hoogtepunt van de uitzending adopteerde het station een koe: Junior heet ze en ze staat in de stal van AEK-boer Rob Adriaans, in Nuenen.

Joey en Tim, het presentatieteam van Radio Decibel dat een eigen koe adopteerde. Zullen ze haar wel en wee ook via de radio blijven communiceren?

. . . net als de krant

De media doen het trouwens goed in ons bestand van adoptievrienden. Eerder vorig jaar adopteerde de redactie van het Dagblad Waterland een kalf bij onze adoptieboeren Jan en Annette Vrolijk, in Oosthuizen. Ook daarmee kregen we veel publiciteit. De redactie wijdt namelijk sindsdien iedere veertien dagen een stukje-met-foto aan 'haar' kalf. En ze schakelde zelfs een dominee in om het diertje te laten dopen. De doop diende als symbool voor het hernieuwde contact tussen mens en dier. 'Het is goed dat dit kalf een naam krijgt', zei dominee Wijnsma. 'Het dopen geeft aan dat het niet alleen om mensen gaat, maar ook om dieren. Dit leven is door de doop eveneens geheiligd.'

Verslag uit Zegveld

Voor onze adoptievrienden – en andere belangstellenden – even een kort bedrijfsverslag uit Zegveld.

We zijn uiterst tevreden over het afgelopen seizoen. Het is een groeizaam jaar geweest en er ligt voldoende wintervoorraad klaar. Dat is ook te danken aan het feit dat we deze zomer 13 ha land van burens in gebruik hadden. Dat gras is natuurlijk mooi meegenomen, maar al dat extra land was ook wel heel wat extra werk.

Nu moeten we in de toekomst met de nieuwe mestwet ook meer land hebben. Zoals het er nu naar uitziet moeten we straks per 2,2 koeien over 1 ha land beschikken en per 4,4 stuks jongvee over een ha. Dat betekent voor ons dat wij er 9 ha land bij moeten kopen of huren en dat is niet niks. We wachten eerst de definitieve wetgeving af en dan zullen we een oplossing moeten zoeken.

Met de algemene diergezondheid gaat het heel goed, we hebben gelukkig weinig problemen. Wel hebben we deze zomer enkele koeien gehad die te vroeg gekalfd hadden en een dood kalf hadden. Was dit toeval, zo maar een paar koeien vlak achter elkaar? Een verklaring hiervoor hebben we niet. Werken met de natuur en dieren zorgt altijd voor verrassingen, die niet altijd te verklaren zijn.

Leen, Willy, Stefan, Martin en Liesbeth de Vink

Kort nieuws

Het staat nu eindelijk in de Europese statistieken: van alle boeren en tuinders in de 25 EU-landen boert de Nederlandse boer wat inkomensontwikkeling betreft het hardst achteruit. Het gemiddelde inkomen daalde vorig jaar met 11,5 procent.

* * * * *

Ondanks een krimpende voedingmarkt zit er groei in eko-voeding. In het tweede kwartaal van 2004 steeg de omzet van biologische producten met 4,5% (van ruim 100 naar 105 miljoen euro). De belangrijkste groeiers waren vlees (+10%), zuivel (+8%) en biologische eieren (+33%). Jongere cijfers zijn nog niet bekend.

* * * * *

Het aantal melkveehouders in Nederland daalt schrikbarend. Volgens de Nederlandse Melkveehouders Vakbond (NMV) haken elke dag drie boeren af. De afgelopen negen jaar is het aantal melkveehouders al met één derde afgenomen tot 24.000 nu. Die roeien het volgens de Bond nog maar nauwelijks.

* * * * *

Dat doen ze al helemaal niet als ze dankzij het strengere mestbeleid dat Brussel Nederland vorig jaar juli oplegde, nog eens 124 euro per hectare grasland extra moeten ophoesten. Dat is op 100.000 hectare grasland een schadepost van 124 miljoen euro - volgens de NMV de doodsteek voor vooral de kleine boer.